

- semmisítse meg a Bizottság (Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság) azon határozatát, amelyben elutasította a fellebbező által „a jövedéki termékek Európai Közösségen belüli mozgásának az adófelfüggesztési szabályozással összhangban lévő felügyeletére szolgáló tematikai rendszerek leírása, kiépítése, karbantartása és műszaki támogatása (EMCS-DEV)” címet viselő, TAXUD/2004/AO-004. sz. szerződésre irányuló közbeszerzési eljárásban (HL 2004/S 139-118603) benyújtott ajánlatot, és a szerződést más ajánlattevőnek ítélte oda;
- a Bizottságot kötelezze a fellebbező eljárási és egyéb költségeinek viselésére, beleértve az elsőfokú eljárás költségeit a jelen fellebbezés elutasítása esetén is, valamint a jelen fellebbezés költségeit, amennyiben a Bíróság a fellebbezésnek helyt ad.

### Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező azt állítja, hogy a vitatott ítéletet a következő okokból kell hatályon kívül helyezni:

Először is azért, mert a Törvényszék a költségvetési rendelet 89. cikke (1) bekezdésének, valamint az egyenlő bánásmód, a hátrányos megkülönböztetés tilalma, az átláthatóság és a verseny szabadsága elvének téves értelmezése révén tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a fellebbező azon jogalapját, amely szerint nem bocsátották a fellebbező rendelkezésére a műszaki információk két olyan kategóriáját, amelyek a szóban forgó szerződésre vonatkozó ajánlat elkészítéséhez szükségesek voltak, nevezetesen az EMCS pontos műszaki leírását, valamint az NCTS forráskódját, tervét és műszaki leírását.

Másodszor a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor arra a megállapításra jutott, hogy a Bizottság által adott indokolás lehetővé tette a fellebbező számára jogainak érvényesítését. Konkrétan a Törvényszék tévedett, amikor úgy ítélte meg, hogy az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság elegendő információt közölt a fellebbezővel ahhoz, hogy az „lehetővé [tegye] számára [...] [jogainak érvényesítését], a Törvényszék számára pedig azt, hogy felülvizsgálati jogkörét gyakorolja”.

Harmadszor a Törvényszék tévedett ítéletének 102-116. pontjában, amikor úgy ítélte meg, hogy a fellebbező nem támasztotta alá azon állítását, amely szerint az odaítélési szempontok „homályos[ak] és szubjektív jelleg[űek]” voltak. A fellebbező — különösen az ajánlatkérő szerv által elvárt munka terjedelmével és az NCTS-nek az ajánlatkérő szerv által kért potenciális újrafelhasználása mértékével kapcsolatos teljes bizonytalanságra tekintettel — úgy véli, hogy megsértették a költségvetési rendelet 97. cikkének (1) bekezdését és a 92/50 irányelv (1) 17. cikkének (1) bekezdését.

Végül a fellebbező szerint úgy tűnik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a nyilvánvaló mérlegelési hibára alapított jogalapot illetően azt állapította meg, hogy a fellebbező az érvelésében általános kijelentésekre szorítkozott, és ennek következtében nem tudta bizonyítani, hogy az állítólagos hibák befolyásolták-e, és ha igen, hogyan, az ajánlatok bírálatának végeredményét.

(<sup>1</sup>) A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelv (HL L 209., 1992.7.24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.)

### 2010. június 16-án benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-301/10. sz. ügy)

(2010/C 246/36)

Az eljárás nyelve: angol

#### Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: S. Pardo Quintillán meghatalmazott, A.-A. Gilly meghatalmazott)

Alperes: Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

#### Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága — mivel nem biztosította a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (<sup>1</sup>) 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint I. mellékletének A. szakasza szerinti megfelelő gyűjtőrendszerek létesítését Whitburnben, valamint a becktoni és crossnessi gyűjtőrendszerek létesítését Londonban, továbbá a Becktonból, Crossnessből és Mogdenből érkező szennyvíznek a londoni szennyvíztisztító telepen történő, az irányelv 4. cikkének (1) bekezdése, 4. cikkének (3) bekezdése, 10. cikke és I. mellékletének B. szakasza szerinti megfelelően kezelését — nem teljesítette az ezen rendelkezésekből eredő kötelezettségeit,

— Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezze a költségek viselésére.

## Jogalapok és fontosabb érvek

A 91/271/EGK tanácsi irányelv 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint I. mellékletének A. szakasza értelmében az Egyesült Királyság köteles gondoskodni arról, hogy minden, 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomeráció legkésőbb 2000. december 31-ig rendelkezze gyűjtőrendszerekkel, és e gyűjtőrendszerek megfeleljenek az irányelv I. melléklete A. szakasza követelményeinek. Ezen irányelv 4. cikkének (1) és (3) bekezdése, valamint I. mellékletének B. szakasza értelmében az Egyesült Királyság azt is köteles biztosítani, hogy a gyűjtőrendszerekbe vezetett települési szennyvizet a vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá a 15 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációkban kibocsátott összes szennyvíz esetén legkésőbb 2000. december 31-ig, és a települési szennyvíztisztító telepekről kibocsátott szennyvíz megfeleljen a települési szennyvíztisztító telepekről a befogadó vizekbe történő kibocsátásra előírt feltételeknek.

Mivel az Egyesült Királyság a települési szennyvíz és a London térségében lehullott csapadékvíz gyűjtésére kombinált gyűjtőrendszert működtet, e rendszernek alkalmasnak kell lennie annak biztosítására, hogy az összegyűjtött vizeket az irányelvben megállapított követelményeknek megfelelően tárolják és vezessék el kezelésre. Az Egyesült Királyság nem biztosította, hogy a gyűjtőrendszereket úgy tervezzék és építsék meg, hogy az érintett agglomerációkban keletkezett összes települési szennyvizet összegyűjtsék, és kezelésre elvezessék. A gyűjtőrendszer kapacitásának képesnek kell lennie a természetes helyi időjárási helyzetek és az évszakoktól függő változások figyelembe vételére. Az Egyesült Királyság megsértette az irányelv követelményeit, mivel London és Whitburn térségében nem rendelkezett megfelelő gyűjtőrendszerekről és kezelési lehetőségekről, valamint túlzottan nagy mennyiségű kezeletlen szennyvíz kibocsátását engedélyezte a környezetbe kezelés nélkül.

<sup>(1)</sup> HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.

## A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2010. június 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Administración General del Estado kontra Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(C-303/10. sz. ügy)

(2010/C 246/37)

Az eljárás nyelve: spanyol

### A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

## Az alapeljárás felei

Felperes: Administración General del Estado

Alperes: Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

## Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

A szó szerinti értelmezéséből kiindulva, megszorítóan kell-e értelmezni az ásványi olajok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló, 1992. október 19-i 92/81/EK tanácsi irányelv<sup>(1)</sup> 8. cikke (2) bekezdésének c) pontjában szereplő „vasúti személyszállítás és árufuvarozás területén” kifejezést, amely a tagállamok által az említett területen alkalmazható adómentességeket határozza meg, vagy épp ellenkezőleg, olyan tág értelmezését kell alkalmazni, amely szerint a mentesség a vasúti infrastruktúra karbantartását szolgáló, sínen közlekedő gépek által felhasznált üzemenyagra is kiterjed?

<sup>(1)</sup> HL L 316., 12. o.

## 2010. június 22-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Lengyel Köztársaság

(C-304/10. sz. ügy)

(2010/C 246/38)

Az eljárás nyelve: lengyel

## Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: M. Wilderspin és D. Milanowska)

Alperes: Lengyel Köztársaság

## Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Lengyel Köztársaság — mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljen a fuvarozóknak az utasokkal kapcsolatos adatok közlésére vonatkozó kötelezettségéről szóló, 2004. április 29-i 2004/82/EK tanácsi irányelvnek<sup>(1)</sup>, vagy legalábbis a Bizottsággal ezeket a rendelkezéseket nem közölte — nem teljesítette az ezen irányelv 7. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Bíróság a Lengyel Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.